

Modernizacja Zakładu Diagnostyki Obrazowej z firmą Philips. Jak wybrać aparaty RTG stacjonarne i jak dokonać wyboru pomiędzy aparatami a systemami cyfrowymi matrycowymi DR.

Analizując Państwa dzisiejsze potrzeby w kierunku modernizacji Zakładów Diagnostyki Obrazowej, zauważamy potrzebę kompleksowych działań mających na celu :

- dostosowanie pomieszczeń do obowiązujących przepisów sanitarnych i pod kątem przepisów radiologicznych
- dokonanie analizy istniejących osłon radiologicznych i wykonanie w nowego projektu osłon radiologicznych pod kątem nowych urządzeń RTG.
- rozważyć konfigurację aparatury RTG pod kątem potrzeb placówki i klasyfikacji NFZ
- rozważyć wybór pomiędzy analogowymi aparatami rtg z cyfrową radiografią pośrednią (CR) a systemami w pełni cyfrowymi opartymi o detektory cyfrowe (DR-y)

Zapewniamy dla każdego z tych etapów fachową pomoc i wsparcie techniczno-merytoryczne.

Aby dostosować pomieszczenia do obowiązujących przepisów sanitarnych i pod kątem przepisów radiologicznych musimy działać zgodnie z ustawami :

- Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 52, poz. 378, Nr 104, poz. 708 i Nr 133, poz. 935 USTAWA z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe
- Dz.U. 194 poz. 1625 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA z dnia 25 sierpnia 2005 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej **wraz z Załącznikami** .
- Dz.U. 06.180.1325 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi
- Dz. U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA z dnia 10 listopada 2006r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej.
- Dz. U. Nr 059, poz. 365, z późn. zm. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA z dnia 27 marca 2008r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych.
- Dz. U. Nr 14, poz. 89 USTAWA z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej
- Załącznik nr 3b do zarządzenia nr 65/2007/DSOZ Wymagania NFZ wobec pracowni diagnostycznych
- Stosowne przepisy i ustawy Prawa budowlanego

Spotykamy różne układy przestrzenne Zakładów Diagnostyki Obrazowej. Często standardowym rozwiązaniem są dwie pracownie RTG ze wspólną lub dwiema rozdzielonymi sterownikami, wraz z pomieszczeniami tzw. ciemni, pokojem socjalno-technicznym, pokojem lekarskim. Z salami tomografii komputerowej lub rezonansu magnetycznego bywa różnie. Czasami są one w obrębie ZDO a czasami są ulokowane w innych miejscach szpitala. Z punktu widzenia posiadanych metraży pracowni RTG zazwyczaj nie napotykamy na problemy z lokalizacją i rozmieszczeniem nowych aparatów RTG. Starsze przepisy i ustawy wymagały by sale RTG posiadały duże metraże wraz z bardzo wydajną wentylacją mechaniczną. Aktualnie przepisy w tym zakresie są bardziej liberalne i miejsc na rozlokowanie nowych aparatów jest wystarczająca ilość. Oczywiście pozostaje kwestia spełnienia warunków jakie stawiają aktualne przepisy sanitarne oraz przepisy radiologiczne i BHP. Pod kątem przepisów sanitarnych sale RTG muszą być wyposażone w umywalki. Ściany wokół umywalk i zlewozmywaków powinny być wykończone w sposób zabezpieczający ścianę przed zawilgoceniem. Przy badaniach kontrastowych (w skopi) wskazane jest posiadanie węzła sanitarnego (łazienki) skomunikowanego bezpośrednio z salą RTG z jednym ustępem wyposażony w miskę ustępową i umywalkę. Na podłogach muszą być położone specjalne wykładziny elektrostatyczne lub elektroprzewodzące. Podłogi powinny być wykonane z materiałów umożliwiających ich mycie i dezynfekcję. Nie dotyczy to działów administracyjno-socjalnych. Połączenie ścian z podłogami powinno zostać wykonane w sposób bez szczelinowy umożliwiający jego mycie i dezynfekcję. Ściany powinny być wykonane z materiałów tak by umożliwić ich mycie i dezynfekcję (nie na całej wysokości). Szerokość drzwi, przez które może odbywać się ruch pacjentów na łózkach, powinna wynosić co najmniej 1,1 m. W przypadku konieczności stosowania drzwi szerszych niż 1,1 m w szczególności w przypadku pracowni rentgenowskich lub ciągów komunikacyjnych, należy stosować drzwi co najmniej półtoraskrzydłowe, z tym że część szersza powinna mierzyć co najmniej 1,1 m. Potrzeba oczywiście w przypadku pracowni RTG zastosować drzwi ochronne Pb o danej wielkości ochronności wynikającej z wykonanego nowego projektu osłon radiologicznych. W zakładzie opieki zdrowotnej mogą być instalowane również drzwi przesuwne, pod warunkiem spełnienia wymagania prawa budowlanego w zakresie przepisów o drogach ewakuacyjnych. Konstrukcja drzwi przesuwnych powinna zapewniać ich szczelność oraz umożliwiać dezynfekcję drzwi wraz z prowadnicami. Drzwi do normalnej komunikacji pacjentów (np. kabiny, przebieralnie, sanitariaty) i personelu (np. sterownie, pomieszczenia ciemni, pomieszczenia socjalno-techniczne) powinny być szerokości min 90 cm. Cała modernizacja pracowni RTG musi zostać wykonana zgodnie z wytycznymi projektu osłon radiologicznych i przepisami ogólnobudowlanymi. Pracownia RTG powinna być wyposażona w system intercom zapewniający komunikację techników w sterowni z pacjentem w sali badań. Pracownia RTG powinna posiadać stosowne ostrzeżenia świetlne zamontowane przed wejściem do pracowni RTG gdzie są wykonywane (ekspozycje) badania. Powinny one skutecznie zabezpieczyć pacjenta przed wejściem do pracowni Każda modernizowana pracownia musi mieć dokonany nowy odbiór przez Stację Sanitarno Epidemiologiczną, pod kątem ochronności radiologicznej i spełnienia ogólnych przepisów sanitarnych.

Dokonać analizy istniejących osłon radiologicznych i wykonać nowy projekt osłon radiologicznych pod kątem nowych urządzeń rtg

Przy każdej zmianie aparatu RTG (rodzaju źródła promieniowania) placówka medyczna powinna wykonać nowy projekt osłon radiologicznych wraz z nowymi obliczeniami ochronności. W projekcie określone są wszelkie warunki dotyczące usytuowania pracowni i aparatu(ów) RTG, dawek granicznych, materiałów i osłon radiologicznych, ochronności pacjenta i personelu. Projekt zawiera również wymagania techniczne co do : temperatury i wilgotności powietrza w pracowni, wentylacji, oświetlenia, instalacji ostrzegawczej świetlnej i głosowej, ochrony przeciwpożarowej. Mamy zatem obowiązek zweryfikowania

istniejącej ochronności radiologicznej z tą nową wynikającą z nowego projektu. Warunki projektu muszą być w pełni spełnione. Niniejszy projekt powinien zostać skonsultowany w wojewódzką stacją sanepidu z wydziałem odpowiadającym za obiór i dopuszczenie pracowni RTG do pracy. Każda modernizowana pracownia musi mieć dokonany nowy odbiór przez Wojewódzką Stację Sanitarno Epidemiologiczną, pod kątem ochronności radiologicznej.

Rozważyć konfigurację aparatury RTG pod kątem potrzeb placówki i klasyfikacji NFZ

Placówka medyczna powinna określić jakiego typu chce posiadać pracownię RTG pod kątem klasyfikacji w NFZ.

Zarządzenie Nr 65/2007/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 20 września 2007 r. w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju: ambulatoryjne świadczenia specjalistyczne

Załącznik 3 b

	1 TYP	2 TYP
SPRZĘT	l) aparat rentgenowski wyposażony w: 1) statyw piłocny 2) stół kostny ciemnia automatyczna, a w przypadku badań wykonywanych techniką cyfrową procesor cyfrowy do rejestracji obrazu	l) aparat rentgenowski wyposażony w: 1) statyw piłocny 2) stół kostny 3) ściankę do prześwietleń z torem wizyjnym lub aparat zdalnie sterowany (telekomando) ciemnia automatyczna, a w przypadku badań wykonywanych techniką cyfrową procesor cyfrowy do rejestracji obrazu
MINIMALNE KWALIFIKACJE PERSONELU LEKARSKIEGO	na jedną zmianę: co najmniej 1 lekarz ze specjalizacją z radiologii i diagnostyki obrazowej oraz co najmniej 1 technik elektroradiologii ; jeżeli wykonuje się badania z podaniem środka kontrastowego co najmniej 1 pielęgniarka	na jedną zmianę: co najmniej 1 lekarz ze specjalizacją z radiologii i diagnostyki obrazowej oraz co najmniej 1 technik elektroradiologii ; jeżeli wykonuje się badania z podaniem środka kontrastowego co najmniej 1 pielęgniarka
INNE WYMAGANIA WYMAGANIA WOBEC PRACOWNI RTG OGÓLNEJ	oprogramowanie do archiwizacji danych pacjenta w systemie komputerowym, w tym imię i nazwisko, numer PESEL, data urodzenia, data i rodzaj badania, opis wyniku badania - w przypadku badań wykonywanych techniką cyfrową wynik w postaci elektronicznej w celach archiwizacji - zgodność z obowiązującymi normami prawnymi.	oprogramowanie do archiwizacji danych pacjenta w systemie komputerowym, w tym imię i nazwisko, numer PESEL, data urodzenia, data i rodzaj badania, opis wyniku badania - w przypadku badań wykonywanych techniką cyfrową wynik w postaci elektronicznej w celach archiwizacji - zgodność z obowiązującymi normami prawnymi.

Duo Diagnost

Dobra alternatywa dla placówek medycznych posiadających tylko jedną salę RTG, które chcą realizować pełny zakres zdjęć i prześwietleń

Często aby spełniać 2-gi TYP pracowni zapewniając możliwość wykonania zdjęć i prześwietleń (skopii) można zakupić

uniwersalny system RTG firmy PHILIPS o nazwie Duo Diagnost. Jest to aparat dwu funkcyjny, który służy zarówno do wykonywania zdjęć (jak na systemie stół kostny z kolumną podłogową) lub łącząc lampę RTG ze stołem wykorzystujemy aparat do badań kontrastowych mając ściankę do prześwietleń z torem wizyjnym zdalnie sterowaną.

Aby poprawnie zaplanować rozwój ZDO powinniśmy przeanalizować :

– **Czy modernizacja ZDO dotyczy samego sprzętu RTG, czy również infrastruktury przestrzennej ?**

Jak wiadomo przy instalacjach nowych aparatów RTG, zawsze wystąpią dodatkowe prace adaptacyjno-budowlane. Dotyczą one rozprowadzenia nowych kanałów przyłączeniowych do kabli elektrycznych i kabli łączących elementy systemu RTG. Często trzeba dokonać wyrównania posadzek w salach RTG, położenia nowego tarкетu, wymiany rozdzielni elektrycznej na nową, lub samych jej zabezpieczeń. Czasami musimy wymienić kabel elektryczny zasilający rozdzielnię RTG z główną rozdzielnią elektryczną placówki medycznej tak by zapewnić odpowiednią ilość par przewodów i rezystancję. Remontując ściany pracowni musimy pamiętać o potrzebie wymiany kabli elektrycznych w zwykłej instalacji prądowo-oświetleniowej. Po malowaniu i szpachlowaniu ścian nie ma sensu dokonywać po raz drugi remontu i malowania ścian. Szczególnie, że kurz i pył jest bardzo szkodliwy dla układów mechanicznych i elektrycznych urządzeń RTG. Nie powinno się dokonywać połowicznych remontów i adaptacji sal RTG. Wszelkie prace powinny być dokonane od razu. Jest zatem istotne, by placówki medyczne planując inwestycję modernizacji sal RTG uwzględniły również posiadanie środków na prace adaptacyjno-remontowo-budowlane.

– **Jaka będzie potrzebna ilość sal do wykonywania badań RTG ? Ile trzeba posiadać aparatów RTG ? Jaką chcemy osiągnąć maksymalną ilość badań pacjentów ?**

W zależności od profilu placówki medycznej i okresu w którym była budowana lub modernizowana układ i ilość sal RTG w Zakładach Diagnostyki Obrazowej jest różna. Optymalnym rozwiązaniem dla ZDO jest by pełna diagnostyka radiologiczna obrazowa, sale RTG, mammografii, sale CT, MR i gabinet(y) USG były na jednym obszarze ZDO. Takie rozwiązanie jest wygodne dla organizacji pracy zespołu lekarzy radiologów i techników. W takich rozwiązaniach potrzeba mniejszej ilości techników, lekarzy radiologów. Prostsze jest zarządzanie dyżurami, itp. Ze względu na wdrażanie cyfrowego systemu radiografii pośredniej wraz z siecią komputerową, jest taniej i bardziej ergonomicznie, jeśli urządzenia są zlokalizowane na jednym poziomie zbiorczego ZDO. W takim przypadku brak konieczności duplikowania skanerów płyt CR, stacji technika, stacji PC do systemów RIS i PACS, drukarek cyfrowych obrazów RTG na kliszach.

Najbardziej jednak istotną kwestią jest ilość badań jaka jest wykonywana pacjentom w ramach Zakładu Diagnostyki Obrazowej. Dzienna ilość pacjentów, praca ZDO w ramach dyżurów ortopedyczno-urazowych lub inny bardzo specjalistyczny profil placówki medycznej wymusza dla sprawnej obsługi pacjentów odpowiednią ilość sal diagnostycznych i rodzaj aparatury RTG. Dla standardowych placówek z dwiema pracowniami RTG optymalnym założeniem jest zaplanowanie takich systemów by zapewnić placówce medycznej ciągłość badań zarówno dla zdjęć klasycznych kostno-urazowych i płucnych jak i dla badań wykorzystujących technikę skopii (badania kontrastowe, itp.), które są często czasochłonne. W takich sytuacjach jedna pracownia RTG powinna posiadać system RTG do zdjęć kostnych ze statywem płucnym (tzw stół kostny), a druga sala RTG powinna być wyposażona w system RTG do prześwietleń (skopi) i zdjęć kostnych. Dobrze jest jednak, by taki system był jak najbardziej uniwersalny i był alternatywą (uzupełnieniem, zastępstwem) umożliwiającą również wykonywanie zdjęć kostno-urazowych i płucnych. Dzięki takim rozwiązaniom, aparatura RTG jest wykorzystywana optymalnie bez nadmiernych obciążeń pojedynczej aparatury RTG lub eliminując badania kontrastowe. Czasami jednak (w przypadku małych szpitali) ZDO składa się z jednej pracowni RTG. W takich przypadkach powinny być wybierane systemy RTG uniwersalne posiadające zarówno funkcję stołu kostnego ze statywem płucnym jak również możliwość wykonania badań kontrastowych, czyli aparaty z torem wizyjnym. Systemy RTG powinny zapewnić taką możliwość pracy przy pacjentach, by ZDO wykonał badania dla maksymalnej ilości pacjentów z założeniem największego obłożenia. Decyzja o wykonywaniu zdjęć (badań RTG) pacjentom na łóżkach szpitalnych w pracowniach RTG w dużej mierze również wpływa na rozmieszczenie i rodzaj aparatury.

Dodatkowo dla prawidłowego wyboru aparatury RTG, placówka medyczna powinna dokonać właściwej oceny swojej wielkości i potrzeb w ramach diagnostyki radiologicznej. Analiza posiadanej aparatury RTG w obrębie ZDO i wszystkich oddziałów i ich profili, weryfikacja stanu technicznego posiadanej aparatury wraz z jej przydatnością do użycia i przewidywanymi czasami żywotności systemów RTG powinny wskazać odpowiedni kierunek dla modernizacji ZDO. Nowoczesne systemy rejestracji i archiwizacji wymuszają zatem konieczność informatyzacji placówek medycznych. Wdrażanie systemów szpitalnych HIS z tzw. „ ruchem chorych – elektronicznym rekordem i kartą pacjenta wraz z modułami rejestracyjnymi i modułami zleceń badań diagnostycznych i laboratoryjnych ” oraz wdrażanie części administracyjno rozliczeniowych to czynności bezpośrednio wpływające na sposób i etapowanie modernizacji Zakładów Diagnostyki Obrazowej.

W większości ZDO nie ma żadnych systemów informatycznych. Najczęściej w pracowniach są stare analogowe aparaty RTG i wysłużone wywoływaraki (procesory) błon światłoczułych w technologii mokrej. Czasami napotykamy na rejestrację pacjentów w jakimś systemie komputerowym, choć najczęściej są to jeszcze zlecenia ręcznie wypisywane papierowe. Dzisiejsze standardy i wymagania prawne wymagają aby ZDO były wyposażone w cyfrową rejestrację pacjenta wraz z elektroniczną archiwizacją opisów badań i zdjęć RTG. Systemy RIS rejestracji pacjenta (często sprzężone z tzw. „modułami zleceń” systemów szpitalnych HIS) mają za zadanie uporządkować proces rejestracji pacjentów i usystematyzowania ich danych w sieci ZDO. Współczesny Szpital posiada na swym stanie kilka urządzeń radiologicznych w ramach swojej działalności.

Najczęściej są to :

- aparat(y) kostno-płucne w ramach pracowni RTG
- aparat(y) do prześwietleń – skopi
- mammograf(y)
- aparaty zębowe lub pantomografy
- od jednego do kilku aparatów śródoperacyjnych z ramieniem C
- rentgeny przyłóżkowe
- aparatura diagnostyczno-zabiegowa – angiografy
- CT
- MR

Według nowoczesnych standardów, placówka medyczna powinna archiwizować obrazy RTG wraz z opisami ze wszystkich wymienionych urządzeń RTG. System informatyczny ZDO musi być zatem kompatybilny z systemem centralnym HIS i centralną rejestracją pacjentów.

– **Rozważyć wybór pomiędzy aparatami analogowymi i cyfrową radiografią pośrednią (CR) a systemami w pełni cyfrowymi opartymi o detektory cyfrowe (tzw. DR-ami) ?**

Wybór pomiędzy zakupem aparatów analogowych i systemu radiografii pośredniej a w pełni cyfrowymi aparatami matrycowymi DR, najczęściej następuje na samym początku procesu modernizacji Zakładów Diagnostyki Obrazowej. Jest to związane głównie z planowaniem budżetu i dokonywaniem analizy kosztów w stosunku do korzyści jakie osiągnie się po modernizacji i wymianie sprzętu RTG na nowy.

Analizując zalety systemów DR widać bardzo duże zalety: natychmiastowy podgląd obrazów, elastyczność systemu, eliminacja kaset, szybkość i dobra ergonomia pracy. Duże rozmiary detektorów cyfrowych 43cm x 43cm, rozdzielczości detektorów (do nawet 9 Mpix w przypadku systemów np. firmy PHILIPS) oraz eliminacja kaset fosforowych i mniejsze ryzyko występowania artefaktów obrazowych, pokazują, iż rozwój nowoczesnych systemów RTG będzie się rozwijał w kierunku obrazowania za pomocą detektorów matrycowych. W dziedzinie aparatów w pełni cyfrowych DR spotykamy wiele rozwiązań. Większość producentów z racji dużych kosztów produkcji detektorów matrycowych wprowadziła do oferty systemy jedno detektorowe. W przypadku produktów PHILIPS, mamy wiele propozycji. Jednym z rozwiązań jest prosty system gdzie detektor cyfrowy jest umieszczony na ruchomej kolumnie z jezdnym systemem podłogowym, na której umieszczony jest ruchome ramię z detektorem. Detektor może służyć zarówno jako ruchomy statyw płucny do zdjęć klatek piersiowych, barków, kręgosłupów, itp.. (projekcje promieniem poziomym z dużym zakresem regulacji SID) jak również przy współpracy ze stołem RTG lub wózkiem służy do projekcji bocznych. Po złożeniu ramienia z detektorem do pozycji poziomej + 90° możemy dokonać ekspozycji pacjentom leżącym na stole RTG lub wózku transportowym. Projekcje te dokonujemy promieniem pionowym lub skośnym również z dużym zakresem SID. Tak dużą funkcjonalność systemu uzyskujemy dzięki sufitowemu zawieszeniu lampy RTG. System w cenie poniżej 1 mln zł.

Innym rozwiązaniem jest aparat również jedno detektorowy, który może pracować zarówno w klasycznych pracowniach RTG placówek medycznych jak również w sposób szczególnie jest dostosowany do diagnostyki pacjentów oddziałów SOR. Jest to ruchomy system z regulowanym zakresem SID oparty o konstrukcję ramienia C obrotowego w każdej z płaszczyzn z dodatkową regulacją wysokości. Rozwiązania takie przypominają rozwiązania angiograficzne systemów, choć są oczywiście bardziej uproszczone. Zaletą jednak tych systemów jest szybkość dostosowania ułożenia układu lampa – detektor w stosunku do ciała pacjenta. W systemach tych nie trzeba przekładać pacjenta z wózka transportowego na stół RTG. Mamy duże możliwości ustawienia wiązki promieniowania w dowolnym układzie osiowym lub skośnym w stosunku do diagnozowanego ciała pacjenta. Przy wykorzystaniu specjalnych wózków przeziernych dla promieni RTG, diagnostyka pacjenta może odbyć się bez konieczności jego przekładania, co ma szczególne znaczenie w przypadku pacjentów podejrzanych o urazy kręgosłupa.

Klasycznym rozwiązaniem w systemach cyfrowych DR są aparaty dwudetektorowe. Są to klasyczne układy jak w aparatach analogowych. System złożony jest z lampy RTG na zawieszeniu sufitowym lub kolumnowo-podłogowym, stołu RTG i statywu płucnego. Jedyną różnicą jest fakt, iż zamiast szuflady na klasyczne analogowe kasety z filmami światłoczułymi RTG zarówno w

stole RTG jak również w statywie płucnym zamontowane są cyfrowe detektory matrycowe. Takie rozwiązania są w pełni funkcjonalne choć z punktu widzenia omicznego bardzo kosztowne. Praktycznie systemy dwu detektorowe są aktualnie ponad 1 mln zł. Nie ma zatem szans aby każdego nowego klienta stać było na dwa detektorowe DR-a. Trzeba pamiętać, iż aparat RTG cyfrowy DR trzeba rozbudować o dodatkowe takie jak: komputer PC z systemem rejestracji RIS ZDO danej placówki medycznej, a do przypisania zdjęć i podglądów obrazów wygenerowanych przez system rękę błon RTG metodą suchą (tzw. kamerę), min jedną stacją lekarsko-opisową z monitorami, jakiś prosty serwer z systemem archiwizacji obrazów wraz z opisami zdjęć lub pełny serwer archiwizacji PACS dla całego ZDO placówki medycznej. W tym celu, że wybór pełnego cyfrowego aparatu RTG nie zwalnia nas z potrzeby zakupu elementów sprzętowych i informatycznych, które występują również w wyposażeniu analogowego RTG, a zatem, że pełny koszt zakupu DR-a do zwykłej pracowni RTG w szpitalu to bardzo duży wydatek. Trzeba również pamiętać, iż taki aparat cyfrowy DR jest, tylko jednym pojedynczym urządzeniem. W przypadku gdy placówka posiada drugą pracownię RTG, późniejsza modernizacja (wymiana aparatu) musi być również w kierunku systemu matrycowego DR lub aparatu analogowego z min. czytnikiem płyt obrazowych CR i stacją technika (pod warunkiem, że inne elementy były już zakupione z pierwszym aparatem cyfrowym). Zakup nawet dwóch nowych systemów DR, np. dla szpitala jest rozwiązaniem problemu z modernizacją ZDO. Brak cały czas rozwiązania dla szpitalu, takich jak: ramiona C, angiografy, itp.. W przypadku również i te zdjęcia powinny wraz z opisem do systemu dopuszczać do tego by cyfrowa a dla innych urządzeń opisami. Tworzy się w kosztach utrzymania ZDO wyniki badań ze zdjęciami w mokrą (chemiczną).

rozwiązaniem problemu z modernizacją ZDO. pozostałych analogowych systemów RTG w przyłóżkowe RTG, aparaty zabiegowe – zdjęć RTG wykonanych na tych urządzeniach, być uzyskane w postaci cyfrowej i wprowadzone do archiwizacyjnego PACS placówki. Nie można archiwizacja dla części urządzeń RTG była była analogowa wraz z ręcznymi papierowymi placówce bałagan organizacyjny, podnosząc poprzez utrzymanie dwóch systemów – cyfrowych postaci CD i ciemni wraz z wywołarkami metodą

Alternatywą najczęściej spotykaną szczególnie w pierwszej fazie modernizacji ZDO jest zakup analogowych aparatów RTG wraz z systemem cyfrowej radiografii pośredniej CR. W tym przypadku nakłady finansowe są znacznie mniejsze i można w sposób rozszerzony doposażyć ZDO w nowoczesną aparaturę

diagnostyczną. Możemy zaproponować klasyczne rtg analogowe. Najprostszym rozwiązaniem jest aparat COSMOS firmy Philips wyposażony w obrotowy, sprzężony układ lampy rtg i szuflady Bucky. Kolejnymi propozycjami są klasyczne aparaty rtg Bucky Diagnost oparte o system podłogowy lub sufitowy.

Zawieszenia sufitowe dają większą funkcjonalność dla sal rtg obsługujących pacjentów pourazowych, gdzie liczy się możliwość wykonania ekspozycji zarówno pacjentom leżącym na blacie stołu rtg jak i poza stołem na wózkach czy łóżkach.

Często w ramach ceny za jeden aparat DR z przyszykowaniem, można już kupić dwa systemy analogowe RTG wraz z systemem cyfrowej radiografii pośredniej.

Wspominając o modernizacji ZDO warto wspomnieć również o systemach ścianek do zdjęć i prześwietleń (skopii) czyli aparatów przeznaczonych zarówno do radiografii jak i radioskopii. W ofercie Philips mamy już wcześniej wspomniany aparat DuoDiagnost, który jest połączeniem systemu telekomando i aparatu kostnego z ruchomą lampą zawieszoną na kolumnie z ruchem wzdłużnym i statywem płucnym do zdjęć.

Przez tego systemu występuje klasyczny aparat rtg do zdjęć i prześwietleń wraz ze statywem płucnym - Essenta RC, która może być lub cyfrowej łącznie z aplikacjami naczyniowymi.

Propozycją ścianki do prześwietleń jest aparat Easy Diagnost, wyposażony w drugą lampę rtg na zawieszeniu sufitowym i statyw płucny. Aparat ten może występować na klasyczne kasety lub kasety systemu CR – radiografii pośredniej. Występuje w wersji cyfrowej gdzie w stole rtg i w statywie płucnym są dwa cyfrowe flatdetektory – DR.

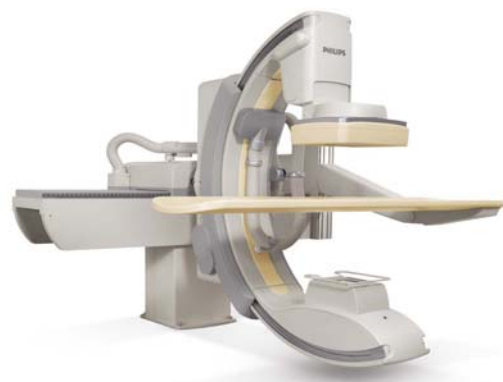
jest bardzo uniwersalnym rozwiązaniem klasyczne i na zniaczu i kamerze /frową

Najbardziej nowoczesnym rozwiązaniem jest aparat MultiDiagnost oparty w pełni na cyfrowej technologii. Posiada on dynamiczny flatdetektor służący zarówno do zdjęć jak i skopii. Jest aparatem, który łączy w sobie funkcje nowoczesnej sterowanej zdalnie ścianki wszechstronnym systemem pozycjonowania ramienia C z lampą i do wykonanie projekcji AP, PA, projekcji promieniami poziomymi, skośnymi - ortopedii (można wykonać projekcje 3D stawów kolanowych w pozycji stojącej pacjentów). Możliwość zdjęć długich (tzw. łączonych) prawie całego ciała pacjentów, kręgosłupa, kończyn od stawów biodrowych kończąc na stawach skokowych. Wyznaczanie osiowości stawów, pomiary itd.

- endoskopii wirtualnej badań narządów i jamy brzusznej
- urologii
- ginekologii
- naczyniowych badań (endoskopii naczyń, subtrakcja itd.)
- badania kardiologiczne
- możliwość wykonania procedur interwencyjnych.

MultiDiagnost Eleva z detektorem płaskim jest uniwersalnym cyfrowym systemem rentgenowskim na bazie ramienia-C dla rutynowych badań R/F, specjalnych naczyniowych i nie naczyniowych procedur diagnostycznych/interwencyjnych.

Nowoczesna tomografia komputerowa z dużą gamą aparatów CT marki Philips.

W tym zakresie proponujemy wielorzędowe tomografy komputerowe nowej generacji, typu **Brilliance 6, 10, 16, 40, 64, 128, 256** warstwowe oraz **BigBore 16**, w opcji nowych jak i fabrycznie rekondycjonowanych.

Rodzina Brilliance CT obejmuje kilka modeli tomografów wielorzędowych opartych o platformę systemową Brilliance oraz nową Brilliance iCT. Dostępne są aparaty dedykowane dla klasycznej diagnostyki pacjentów jak również aparaty rozbudowane służące badaniom kardiologicznym i do bardziej zaawansowanych protokołów klinicznych.

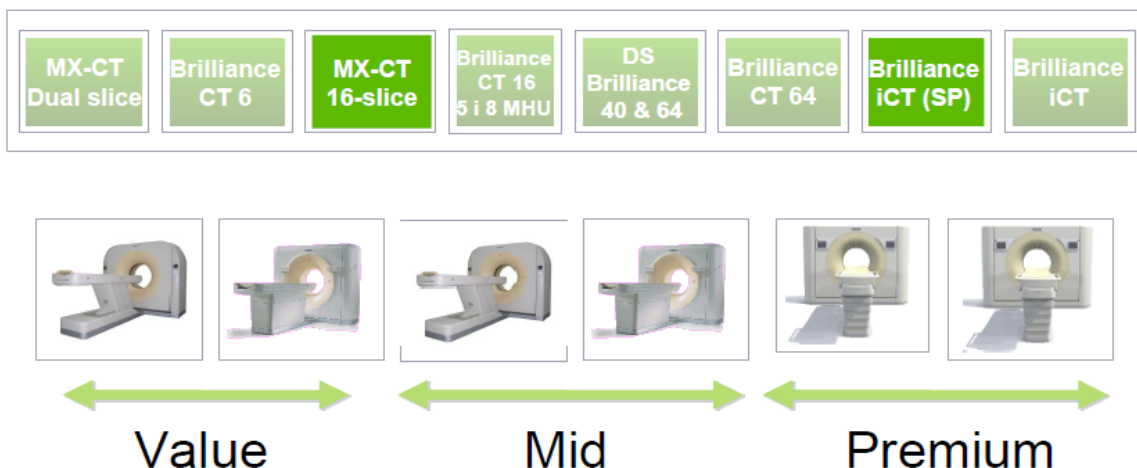
Duża gama oprogramowania klinicznego. Stacje technika jak i lekarsko-diagnostyczne. Portal CT - możliwość dystrybucji obrazów CT (i nie tylko) wraz z aplikacjami klinicznymi identycznymi jak na konsoli lekarsko-diagnostycznej. Generatory od 48 do 60 kW, zakres napięć 90-140 kV, mocne ceramiczne lampy rtg od 5 – 8 MHU o długiej żywotności, ze specjalnymi systemami chłodzenia.

W celu minimalizacji szkodliwości badania CT, tomografy komputerowe rodziny Brilliance CT wyposażone są w rozbudowane algorytmy filtracji, kontroli i rejestracji dawki promieniowania.

Nowoczesny rezonans magnetyczny marki Philips.

W ofercie firmy Philips znajdują się w tej chwili trzy linie systemów rezonansu magnetycznego: rezonansy cylindryczne serii Achieva

i Intera oraz rezonansy otwarte Panorama. Każdy z nich dostępny jest w wielu konfiguracjach, różniących się: gradientami, ilością kanałów, dostępnymi sekwencjami, pakietami oprogramowania i zestawami cewek. Posiadamy rezonanse magnetyczne **Intera 1,5 T, Achieva 1,5T – 3 T, rezonans otwarty Panorama HFO 1 T oraz najnowszej generacji 7 T rezonans** w opcji nowych jak i fabrycznie rekondycjonowanych.

Achieva	Achieva X-series	Achieva A-Series	Intera	Panorama HFO	Ambient Experience
7.0T	3.0T	XR	1.5T	1.5T	HFO
<p>A-Series: - konfiguracje 16 i 32 kanałowe</p> <p>X-Series: - technicznie i klinicznie lider 3.0T</p> <p>- System XR: 1.5T rozbudowywane do 3.0T</p> <p>Jedyny na rynku system 3.0T w wersji przewoźnej</p>					<p>Philips SmartExam Inside</p>

Cyfrowa ultrasonografia z tradycjami marki Philips

W ofercie firmy Philips znajdują się różne systemy aparatów ultradźwiękowych które charakteryzują się nowoczesną

szerokopasmową technologią tworzenia obrazu ultradźwiękowego oraz funkcjami wielokierunkowego przetwarzania wysyłanej wiązki ultradźwiękowej w celu uzyskania maksymalnej informacji tkankowej i redukcji artefaktów kątowych. Systemy ultradźwiękowe dają możliwość dowolnej konfiguracji w zależności od potrzeb pracowni i zakresu badań a aparaty różnią się między sobą możliwościami do co diagnostyki. Posiadamy m.in. następujące aparaty ultrasonograficzne dedykowane do Zakładu Diagnostyki Obrazowej.

Aparat USG Philips HD3

Uniwersalny aparat USG o wysokiej jakości obrazowania, małych gabarytach i atrakcyjnej cenie dla wymagających małych i większych prywatnych praktyk i szpitali. Aparat wykorzystuje w pełni cyfrowy szerokopasmowy układ formowania wiązki ultradźwiękowej, który zapewnia lepszą rozdzielczość obrazu niż konwencjonalne systemy o wąskim paśmie. Jego szeroka skala dynamiki i cyfrowe ogniskowanie wiązki daje wyjątkową czułość i rozdzielczość obrazu. HD3 jest lekki, łatwy do prowadzenia i manewrowania w niewielkich pomieszczeniach. Panel sterowania ma możliwość regulacji wysokości, a unikalny, płaski monitor może być ustawiany w dowolnej pozycji. Aparat obsługuje tryby pracy: B-Mode, M-Mode, Obrazowanie Harmoniczne THI, PW Doppler, Color Doppler, Power Doppler, Duplex, Triplex, Obrazowanie Trapezoidalne, Obrazowanie 3D, Tryb Dual. Aparat współpracuje z głowicami: Convex, Liniowe, Endowaginalne, Microconvex.

Aparat USG Philips HD7

Aparat Philips HD7 łączy w sobie zaawansowane funkcje kliniczne, znakomitą ergonomię oraz wygodne narzędzia cyfrowej archiwizacji danych w przystępny cenowo system ultrasonograficzny.

Wewnątrz i na zewnątrz system jest zaprojektowany tak, aby uczynić pracę łatwiejszą, skuteczniejszą i bardziej produktywną. Taka architektura systemu jest bezprecedensowa w rozwoju ultrasonografów.

Elastyczna platforma aparatów serii HD7 pozwala tak skonfigurować system, aby dopasować się dokładnie do oczekiwań Użytkowników. Zaawansowana obróbka sygnału z automatyczną optymalizacją obrazu za pomocą jednego klawisza pozwala osiągnąć wysoką jakość obrazowania również dla tzw. trudnych pacjentów. Aparat obsługuje tryby pracy: 2D, M-mode, Kolor M-mode, PW Doppler, CW Doppler, Kolor Doppler, Obrazowanie harmoniczne, Panoramiczne, Power Doppler oraz Kierunkowy Power Doppler, 3D, Tryb Duplex, Tryb Triplex, Doppler Tkankowy.

System pracuje z następującym rodzajem głowic: convex, linia, sektor, endowaginalna, nieobrazowa dopplerowska, śródoperacyjna. Aparat przeznaczony jest do wykonywania pełnego spektrum badań: ogólnych /narządy jamy brzusznej, małe narządy i narządy powierzchniowe, pediatryczne, mięśniowo-szkieletowe, urologiczne/ badań położniczo-ginekologiczne, badań naczyniowych /naczynia szyjne, naczynia obwodowe, naczynia śródoperacyjne/ badań kardiologicznych /dla dorosłych, dla dzieci/, Stress Echo.

Aparat USG Philips HD11XE

Bardzo mobilna platforma aparatu HD11XE wyposażona w pełni cyfrowy, szerokopasmowy system tworzenia wiązki ultradźwiękowej oraz technologie SonoCT i XRES daje możliwość bardzo precyzyjnego przestrzennego sterowanie wiązką ultradźwiękową w celu uzyskania maksymalnej informacji tkankowej i redukcji artefaktów kątowych. Aparat daje możliwość wykonywania badań: brzucha, małych narządów i narządów powierzchniowych, pediatrycznych, mięśniowo-szkieletowych,

położniczych, ginekologicznych, urologicznych, naczyniowych (naczynia szyjne, obwodowe, śródoperacyjne), kardiologicznych (echo dorosłych, dzieci, przezprzełykowe, Stress Echo, badania kontrastowe). Dostępne presety zawierają ustawienia dla różnego typu badań wraz z powiązаныmi z nimi pakietami obliczeniowymi, raportami. Aparat obsługuje tryby pracy: B-Mode, M-Mode, Anatomiczny M-Mode, Color Doppler, Power Doppler, Kierunkowy Power Doppler, Obrazowanie Harmoniczne THI z inwersją fazy, PW Doppler, CW Doppler, Duplex, Triplex, Tryb Dual, Kolorowy Doppler Tkankowy, Spektralny Doppler Tkankowy, Obrazowanie 3D i 4D, Obrazowanie Panoramiczne, Stress Echo, Zaawansowane opcje kliniczne:

3D/4D z pakietem obliczeniowym, technologia STIC w aplikacji 3D Fetal i obrazowanie z użyciem środków kontrastujących. Aparat może być również wyposażony w oprogramowanie do zaawansowanej analizy kardiologicznej, oprogramowanie do analizy ilościowej obrazów 4D, obrazów 2D, obrazowanie z użyciem kontrastu. System pracuje z następującym rodzajem głowic: convex, Liniowe, Endowaginalne, Microconvex, Sektorowe, Endorektalne, Przezprzełykowe, Nieobrazowe dopplerowskie do badań przepływów, Wolumetryczne do badań 4D, Endorektalne wolumetryczne do badań 4D, endorektalne dwupłaszczyznowe, śródoperacyjne

Aparat USG Philips HD15

Aparat Philips HD15 to wysokiej klasy ultrasonograf o najnowocześniejszej architekturze systemu ultrasonograficznego z zaimplementowanymi unikatowymi rozwiązaniami technicznymi otwartymi na przyszłe rozwiązania i nowe technologie oraz zapewniającymi bardzo prostą i wygodną obsługę systemu.

Aparat obsługuje wyjątkowe systemy automatycznych optymalizacji obrazu 2D, PWD, CD ułatwiające prowadzenie badania i dostosowujące obraz do warunków badania. Aparat daje możliwość wykonywania badań: brzucha, małych narządów i narządów powierzchniowych, pediatrycznych, mięśniowo-szkieletowych, położniczych, ginekologicznych, urologicznych, naczyniowych (naczynia szyjne, obwodowe, śródoperacyjne), kardiologicznych (echo dorosłych, dzieci, przezprzełykowe, Stress Echo, badania kontrastowe). Aparat obsługuje tryby pracy: B-Mode, M-Mode, Anatomiczny M-Mode, Color Doppler, Power Doppler, Kierunkowy Power Doppler, Obrazowanie Harmoniczne THI z inwersją fazy, PW Doppler, CW Doppler, Duplex, Triplex, Tryb Dual, Kolorowy Doppler Tkankowy, Spektralny Doppler Tkankowy, Obrazowanie Panoramiczne, Stress Echo. Aparat może być również wyposażony w oprogramowanie do

zaawansowanej analizy kardiologicznej, oprogramowanie do analizy ilościowej obrazów 2D, obrazowanie z użyciem kontrastu. System pracuje z następującym rodzajem głowic: convex, Liniowe, Endowaginalne, Microconvex, Sektorowe, Endorektalne, Przezprzełykowe, Nieobrazowe dopplerowskie do badań przepływów, endorektalne dwupłaszczyznowe, śródoperacyjne

